

Руска инвазија Украјине била је изненађење за велики део света. Тај неизазвани и неоправдани напад ући ће у историју као један од највећих ратних злочина 21. века, каже Ноам Чомски у ексклузивном интервјуу за Thruthout. Политички разлози попут оних које наводи руски председник Владимир Путин не могу се искористити као аргументи за правдање инвазије против једне суверене државе. Суочене с тиме, САД морају хитно изабрати дипломатију, а не војну ескалацију, јер би она могла бити „смртна пресуда за нашу врсту, без победника“, каже Чомски.

Ноам Чомски је признат у свету као један од најзначајнијих живих интелектуалаца. Његов интелектуални статус упоређиван је с Галилејевим, Невтоновим и Десцартесовим зато што је његов рад имао огроман утицај на више академских и научних области, међу осталима на лингвистику, логику и математику, рачунарство, психологију, студије медија, филозофију, политику и међународне послове. Аутор је око 150 књига и добитник низа угледних награда, међу њима и Сиднеу Пеаце Призе и Куото Призе (јапански еквивалент Нобеловој награди) и десетак почасних доктората најчувенијих светских

универзитета. Чомски је институтски професор емеритус на МИТ-у и лауреат професор на Универзитету Аризоне.

Руска инвазија Украјине је за већину људи била изненађење и њени ударни таласи проширили су се на цео свет. Било је, међутим, много показатеља да Путина узнемирава ширење НАТО-а на исток и одбијање Вашингтона да озбиљно схвати његове безбедносне захтеве, пре свега да не гомила оружје и војску у Украјини јер је то за Русију „црвена линија“. Зашто је, по вашем мишљењу, руски председник одлучио да започне инвазију баш у овом тренутку?

Пре него што покушамо да одговоримо на то питање, морамо навести неколико неспорних чињеница. Најважније је рећи да је инвазија Украјине ратни злочин највишег реда, који се може упоредити с америчком инвазијом Ирака и Хитлеровом и Стаљиновом инвазијом Пољске у септембру 1939, да поменемо само два најпознатија примера. Увек има смисла тражити објашњења, али нема оправдања, нема олакшавајућих околности.

Вратимо се вашем питању. Свуда се говори о Путиновом стању духа, све саме информације из поверљивих извора. Уобичајена прича је да су га обузеле параноидне фантазије, да све ради сам, да је окружен удворицама какве смо овде имали прилику да видимо кад су остаци Републиканске странке хрлили у Мар-а-Лаго по вођин благослов.

Колико год било истине у поплави погрда и увреда, чини ми се да би требало размотрити друге могућности. Можда је Путин заиста мислио оно што су годинама гласно говорили он и његови сарадници. Можда би, на пример, требало размишљати овако: „Пошто је Путинов главни захтев да НАТО престане да се шири примањем нових држава, поготово Украјине или Грузије, очигледно је да не би било основа за садашњу кризу да није било ширења алијансе по завршетку Хладног рата или да се ширење догађало у складу са изградњом безбедносне структуре у Европи која би обухватила и Русију“.

Без победника

Пише: Ноам Чомски
уторак, 05 април 2022 10:41

Без победника

Пише: Ноам Чомски
уторак, 05 април 2022 10:41

Без победника

Пише: Ноам Чомски
уторак, 05 април 2022 10:41

[Пешчаник.нет](#)